

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Udgør gebyret ikke længere en afgift i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 69/335, såfremt staten giver afkald på at gøre krav på sin del af gebyret i forbindelse med retshandlen, og følgelig ikke længere anvender de delstatsforskrifter i henhold til hvilke en del af gebyrerne skal overføres til staten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. januar og 12. februar 2003 af Tribunale Amministrativo per la Sardegna i sagen Impresa Portuale di Cagliari Srl mod La Tirrenia di Navigazione SpA og mod C.T.O. — Combined Terminals Operators Srl

(Sag C-174/03)

(2003/C 213/10)

Ved kendelse afsagt den 15. januar og 12. februar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. april 2003, har Tribunale Amministrativo per la Sardegna i sagen Impresa Portuale di Cagliari Srl mod La Tirrenia di Navigazione SpA og mod C.T.O. — Combined Terminals Operators Srl forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Følger det af betragtningerne til direktiv 93/38⁽¹⁾, at en virksomhed inden for søtransportsektoren, som i nogle tilfælde handler inden for rammerne af et faktisk monopol og i andre tilfælde i fri konkurrence, og som modtager statsstøtte, altid er omfattet af dette direktiv?

Hvis det fastslås, at virksomheden skal overholde bestemmelserne om offentligt udbud,

- b) skal de »tekniske specifikationer«, som omhandlet i artikel 18 i direktiv 93/38 (som gengivet i artikel 19 i Decreto legislativo nr. 158/95), da fastlægges på forhånd i forbindelse med proceduren for udvælgelse af den vindende budgiver, og skal de gøres til genstand for en eller anden form for offentliggørelse?

(1) Rådets direktiv 93/38/EØF af 14.6.1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84).

Appel iværksat den 6. maj 2003 af Strabag Benelux NV til prøvelse af dom afsagt den 25. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-183/00, Strabag Benelux NV mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-186/03 P)

(2003/C 213/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. maj 2003 iværksat appel af Strabag Benelux NV ved A. Delvaux og V. Bertrand, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 25. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-183/00, Strabag Benelux NV mod Rådet for Den Europæiske Union.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Rettens dom ophæves, for så vidt som den frifandt Rådet for de af appellanten nedlagte annullations- og erstatningspåstande.
- De af selskabet STRABAG tidligere nedlagte påstande tages til følge, således at:
 - Afgørelsen af 12. april 2000, hvorved Rådet tildelte selskabet DE WAELE kontrakten på indretningsarbejder og almindelig vedligeholdelse, der var genstand for bekendtgørelse nr. 107865, offentliggjort i EFT S 146 af 30. juli 1999, og stiltiende forkastede STRABAG's bud, annulleres.
 - Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale STRABAG 153 421 286 BEF eller 3 803 214 EUR, med forbehold for senere forhøjelse, samt renter af dette beløb på 6 % at regne fra den 12. april 2000.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for annullationspåstanden fremført fire anbringender.

Det første anbringende falder i to led. For det første har appellanten gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig anvendelse af begreberne kontrakt og afgørelse, idet den har anset den kontrakt, Rådet har indgået med kontraktmodtageren, for at være afgørelsen om tildeling af kontrakten. For det andet har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 8, stk. 3, i direktiv 93/37 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, idet den har fundet, at den rapport, som skal udarbejdes i henhold til denne bestemmelse, kunne udgøres af 3 dokumenter, nemlig rapporten til Det rådgivende